

## מסורת הש"ס

[illegible]

## מוסף רש"י

הובא בסוף המסכת.

תום' ר"י הזקן

אִי נָמִי. מִשְׁכַּחַת לֵה אֲהַבְתָּה אֶלֶף עַל  
 מִן הָאָרֶץ שְׁלֹשֶׁה טַפְחִים וּמוֹמִילִינִי עַל  
 אֲהַבְתָּה הִיא דַּפְקָא לֵיה מִמּוֹרֹת לְבָדוֹ  
 הֵינִי קִרְקָעוֹת שְׁאֲחִירוֹת כָּל אֶדָם הַלֵּוֹה  
 שְׁקִימִי וְעוֹמֵד לִפְנֵי נִמְכְּרִין עֲלֵיהֶן:  
**בְּחֻקָּם.** רַפֵּק צִיָּה פּוֹרֵתֶם אֲזִי דִישׁ  
 אֲחֻמִּיִּם אוֹ עַל אִי פֶרֶץ כָּל שְׁאוּלֶם  
**נִקְנִין עִם נִכְסֵיהֶם כֹּוֹ.** אִם מִכֵּר  
 מִטְּלָטְלִין עִם קִרְקָע כִּיּוֹן שְׁקֵנָה לִוְקַח  
 אֶת הַקִּרְקָע בְּחָדָשׁ מִשְׁלֵשָׁה קִנְיִים  
 נִקְנִים מִטְּלָטְלִין עִמָּה: **וּוּקְנִים.**  
 כִּסְיִים הֵלְלוּ שְׁאִין לֵהֶם אֲחִירוֹת  
 לְקִמְיָרִי בְּהוֹ תִּנְאֵל אֶת הַנִּכְסִים שִׁישׁ  
 כֹּוֹ. אֲעִיג־לָאִין נִשְׁבָּעִין עַל  
 הַקִּרְקָעוֹת לְבָדֵן דַּפְקָא לֵן שְׁבָעוֹת  
 (דָּף מ:ב) הִיאֵךְ דַּעַעֵנו כְּלִים וְקִרְקָעוֹת  
 וְנִחְמִיד לִישְׁבַע עַל הַמִּטְּלָטְלִין וּזְקִין  
 הַמִּטְּלָטְלִין אֶת הַקִּרְקָעוֹת לִישְׁבַע  
 עֲלֵיהֶן. הִיאֵי וּזְקִין אֲנִכְסִים קִיאֵי שְׁאִין  
 לֵהֶם אֲחִירוֹת וּלְאוֹ אֲצִית דִּין:  
**גְּבִ' וְאִימָא עַד דְּאִיכָא שְׁטַר.**  
 בְּדִיד כִּסָּף דַּכְתִּיב קִרָא (יִרְמִיָּה לז)  
 וְכַחַז בְּכַסְפֵּי וְחֻמּוֹס: **לָא** שְׁטַר  
 דְּקִינָא בְּכַסְפֵּי לְחֻדִּירָא אֶלָּא מִמּוֹס  
 שְׁאִין רִגְלִין לְכַחַז שְׁטַר מִכִּירָה:  
**לָא קִנָּה.** דְּכִיּוֹן דְּרִגְלִין בִּ' בְּכִרִי לָא  
 סַמְכָא דַּעֲמִיָּה לְלוֹקַח עַד דְּנִקְיֵט שְׁטַרָא  
 וְעִיקָר דַּעֲמֹה לְקוֹתָע עַל הַשְּׁטַר הַזֶּה:  
**וְאִם פְּרִישׁ.** אִם רָלוּנִי יִקְנָה לִי כִסְפִי  
 אוֹ יִקְנָה שְׁטַרִי: **אִי צִעִינָא כֹוֹ.**  
 לְכִי יֵאֱמַר תְּרוּיָהוּ שִׁיחָא הוּא יִכּוֹל  
 לְחַזֵּר בּוֹ אֶבֶל הַמוֹכֵר לָא יִחְזוֹר  
 דַּמְפְּרָשׁ וְאִזְוִל שְׁאִם אֶלָּא הַמוֹכֵר  
 לְחַזֵּר יֵאֱמַר לוֹ אִנִּי רוֹעָה שִׁיקְנָה לִי  
 כִסְפִי וְאִם הוּא בָּא לְחַזֵּר יֵאֱמַר לוֹ  
 אִנִּי רוֹעָה שִׁיחָא כִסְפִי קוֹנָה עַד  
 שִׁיחָא הַשְּׁטַר וְכֵן זְמַן שְׁלָא קִבְלָמִי  
 הַשְּׁטַר יִחְזוֹר בִּי: **אִם סַפֵּר הַמִּקְנָה.**  
 אֶלְמָא אִשׁוּר קִינִן אֶחָד בְּסַפֵּר לְבָדוֹ:  
**עַד שִׁיּוֹן דְּמִים.** לְלֵאף גִּמְרֵי מוֹכֵר  
 וּמִקְנָה עַד דְּקִבֵּל דְּמִים וְאֲעִיג־דְּקִבֵּל  
 דְּמִים צִעִי שְׁטַרָא אֶלָּא הִיאֵךְ דַּפְרִישׁ  
 וְכַדְלִאֲמִירִין לְעִיל: **הִרִי וּ מְכֹוֹרָה**  
**וְנִסְוִנָּה.** קֵאָה סִלְקָא דַּעֲמָךְ אוֹ אוֹ  
 קִמְנִי: **מַפְנִי רַעֲפָה.** דִּיחָא וְ לִיָּה  
 דְּלִקְנִיָּה לִיָּה שְׁטַרָא לְלוֹקַח כִּי הִיאֵי  
 לָאֵל מַנִּי לְמִיִּהֲדַר בִּיָּה: **רַחֲשִׁי**  
**לֵאֵל מַתִּיָּה** בְּנוֹתָן מִמְנָה מִיִּירִי  
 וְכוּלָּה הָאָרֶץ וְלֹאֵף אוֹ אוֹ קִמְנִי  
 אֶלָּא כִךְ וְכִךְ כַּחַז לוֹ שְׂדֵי מְכֹוֹרָה  
 וְנִתְּנוּהָ לָךְ לִיִּפּוֹת אֶת כַּחַז שְׁאִם יִגְבְּנָה  
 בְּעַל חוֹב שֶׁל נֹתֵן מִמְנָה יִשׁוּב עֲלָיו  
 לְבָצוּעַ וְ מִמֶּנּוּ דְּמִים הַמְּפֹרָשִׁים:  
**וְשִׁבּוֹ צִעִירִים.** גְּלִיָּה בֵּן אֲחִיקָם  
 קִאֲמַר לִיָּה: **בִּישִׁיעָה.** דַּתְּפַשְׁתָּם  
 אֲשַׁבּוּ קִאִי: **מִיד לִיד.** דַּהֵינּוּ  
 מַשִּׁיכָה: **וְלִר' יוֹחָן דְּאֲמַר.** דַּפְרָא  
 הַזֶּה: **דְּבַר טוֹרָה מַעוֹת קוּנוֹת.**  
 כַּדְשַׁכְחָן גְּבִי הַקֹּדֶשׁ וְנִתֵּן הַכִּסֵּף  
 וְקָס לִי: **אֲמַר לָךְ.** מַתִּנִּי לָא  
 קִמְנִי תִנְאֵל דַּמְתִּי שְׁעָקְרוּ חֲכָמִים  
 תִּקְנָה אֶלָּא מַשִּׁיכָה גְּזִירָה שְׁמָא יֵאֱמַרְמִי  
**וְיִתֵּן לֵהֶם אֲצִיבָם.** בְּצִנִּי יִהְיֹוֹשֻׁפֶּט כַּחַז  
 מִנְּאוֹרֹת בִּיהוּדָה: **לְצִוְרִין בָּרִי.** שִׁיחָא  
 בְּאוֹתוֹ קִרְקָע: **וְכוּדִידִי לִיג־דָּוָה.** כִּי  
 עַל הַמַּעֲשִׂיָּה שְׁעוֹת וְיִכּוֹל לְוֹמַר וְיִכְרָךְ אֶת  
 אֲשֶׁר נִתְּנָה לְנוֹ<sup>א</sup> וְלֹא דְמִי בְּצִוְרִים

הגזירות. הגזירות.  
הם להגזרת שלשה טפחים  
מתני' שיש להם אחריות.  
והנושא בחצירו עליהן לפי

אִינְנִי בַּחֲבִילִי זֹמֹר  
שִׁישׁ לָהֶם אַחֲרִית  
וּבַחֻקָּה בִּשְׁאִיץ<sup>א</sup> לָהֶם  
בַּמְּשִׁיכָה<sup>ב</sup> נִכְסִים שֶׁ  
עִם נִכְסִים שִׁישׁ לָהֶם  
וּבַחֻקָּה<sup>ג</sup> וְזֹחֻקָּן אֶל  
אַחֲרִית לִישְׁבַּע עֲלֶיהָ  
חֻקִּיהָ אָמַר קֵרָא יֵשׁ  
עַד דְּאִיכָא שְׁמֵר דַּת  
אִי כְּתִיב יִקְנוּ לְבָס  
דְּכְתִיב יִקְנוּ מַעֲקֵרָא  
בַּעֲלָמָא הוּא אָמַר רַב  
שָׂאִין כּוֹתֵבִין אֶת  
שְׁכוֹתֵבִין אֶת הַשְּׁמֵר לְ  
כִּי הָא דֶּרֶךְ אִידִי בִּר  
אִי בַּעֲיָנָא בַּכֶּסֶף אִי  
אִיקְנִי אִי בַּעֲיָנָא בַּכֶּכֶּ  
לְמִיּהֲדֵר לֹא מִצִּיתוֹ הֵד  
אִיקְנִי דְּאִי אִילִימָא  
וּבִשְׁמֵר: מְגַלְלִי אִילִימָא  
בַּסֶּפֶר וַחֲתוּם וְהָעֵד עַתָּה  
בַּעֲלָמָא הוּא אֵלָּא מִ  
הַמִּקְנָה אָמַר שְׁמוּאֵל  
מִתְנָה אֲבָל בַּמֶּכֶר  
דְּמִים מִתִּיב רַב הַמּוֹנֵה  
לֹא עַל הַגֵּייר אוֹ עַל הַ  
שׁוֹה פְּרוּטָה<sup>ה</sup> שְׂדֵי מִסֵּ  
הָרִי זֶה מְכֻרָה וְנִתְּנָה  
מִפְּרָק לָהּ<sup>ו</sup> בַּמּוֹכֵר  
אֲשִׁי אָמַר בַּמִּתְנָה  
כֹּתֵב לֹא לְשׁוֹן מֶכֶר  
וּבַחֻקָּה: מְגַלְלִי אָמַר  
בְּעֵרִיכֶם אֲשֶׁר תִּפְּקִי  
בִּישִׁיבָה דְּכִי ר' יִשְׁמַעֲלִי  
וְיִשְׁבַּחֲתֶם בָּהּ בְּמֹה יֵי  
לָהֶם אַחֲרִית אֵין נִקְנִי  
דְּכְתִיב<sup>ז</sup> וְכִי תִמְכְּרוּ  
מִיד עֲמִיתְךָ דְּבֵר הַנֶּקֶם  
<sup>ח</sup>דְּאָמַר דְּבֵר תּוֹרָה חֵן  
לְמִיּוֹר תֵּנָה תִּקְנָתָא  
שָׂאִין לָהֶם אַחֲרִית  
חֻקִּיהָ דְּאָמַר קֵרָא  
מִתְּנוֹת וְגו' עִם  
אִיבַעֲיָא לָהּ בַּעֲיָנָא  
רַב יוֹסֵף תָּא שְׁמוּ  
בְּקֶרַע כָּל שְׁהוּא חֵן

נקשי לי דמקנתא דרצון  
קנין המעות ואמרו לא  
ו. נשרפו חטיף צעליהם :  
: וסיפיה דקרא עם ערי  
אותן מטלטלין מונחין  
שאלו לו קרקע מתודה  
ן את ישראל ואת האדמה  
עי למימר אשר נתת לי :  
ולכתוב

דייך, ולטרופן ממשעבדי לא טרף עד  
א. והעיקר שאם אין המוכר מודה לו  
ההואיל ומודה לו שהקנה לו קרקע זה  
שיתן לו המעות יעשה לו שטט אחר.  
לא מפני שהיה צריך לדמים. רב אשי  
שרי נתנה לך, דכולה במתנה איירי  
שון מכר. וישיבה. היינו חזקה. איכא  
מכר נמי בחזקה. ואלו היא, דא"כ [למה]  
[ז]. נמי ליד. היינו משיכה. תקנתא דרבנן

# האשה נקנית פרק ראשון קידושיין

**א'** נמי בחב"ר'י וזמורות. פי' צוקערסר משכנת לה להגזתה פיל צחצחילי וזמורות הגזוהים מן הארץ שלשה ומעלהו עליהן להגזתה ג' הגזתה היא דנפיק לה מתורת לצוד ולפירושו צבליים לא מז' למימר דליקני מדין הגזתה שינה כלים תחת רגליו דסתמייהו ארץ

דמפרש להגזהה צעטע קני א צל סמס  
כלים אין צעצוין טפס וקשה אמאי  
נקט חזילי וזמורות לנקוט אצנים או  
ענים ומפרש הרב משולם דלהכי  
נקט חזילי וזמורות לפי שהן מאכל  
פיל כדלמרינן פרק מפנין (שבת דף  
קכח.) שטן טעלען צדק מפורש צבט  
מפני מהן מאכל לפילין ומגביהין לפיל  
חזילי וזמורות למעלה והוא קופץ  
ומגביה את עצמו מן הארץ ואוכלן ואין  
לתמוה אי שביצה הגזהה צבטי דכ"ג  
אשכחן צפרק שילוח הקנ"א (חולין דף  
קמג.) כי היכי דליגבינהו ולקניניהו:  
**אמר** שדרות בבכף יקנו. הא  
דלך (א) אייתי מקרא דכתיב  
גבי עפרון (בראשית כג) משום דלימלא  
ה"מ מנכרי שכל קנינו בבכף:

עַל הַיָּדִי אוֹ עַל הַחֹרֶם. פִּי לַעֲלֹ  
(דף ט. פ.) וְלִמָּה כָּתוּב  
בְּשֵׁנוֹן מִכֹּר בְּרִי יִיפּוֹת בָּחוּ. וְאִם  
וְלִמָּה כָּתוּב לוֹ בְּשֵׁנוֹן מִתְּנָה בְּשֵׁלֶמָה  
מִכֹּר מִשּׁוֹם אַחֲרִיתוֹ אֲלֵהּ מִה יִפּוֹ כֹּה  
יֵשׁ בְּמִתְּנָה אִי מִשּׁוֹם בְּדִמְתָּהּ לֵי  
זֵית מִשּׁוֹם לֵינָה דָּבָר מִזְרָא הֵא אִמֶּר  
בְּפֶקֶד הַמִּקְבָּל (ב"מ דף קד:) לְמִתְּנָה  
לְאִית זֶה אַחֲרִיתוֹ אִית זֶה מִשּׁוֹם  
לֵינָה דָּבָר מִזְרָא וְיֵלֶךְ דְּשֵׁי שְׁטוֹת  
כּוֹתֵב לוֹ אֵם לְרִיךְ לְאַחֲרִיתוֹ מִרְאֵה  
שֶׁל מִכֹּר וְאֵם לְרִיךְ לֵינָה דָּבָר  
מִזְרָא מִרְאֵה שֶׁל מִתְּנָה וּמִנְעִיע שֶׁל  
מִכֹּר (נְעוּד נִרְאֵה דְּמִיירִי שֶׁפִּיר בְּשֵׁטֶר  
אֶחָד וְהֵא דְּכִתְּבֵה לֵיה בְּשֵׁנוֹן מִתְּנָה  
לְפִי שֶׁאֲמַתָּה הוּא כִּי כוּן) וְצִירּוֹשְׁלֵמִי  
בְּפִירְקוֹן (מִפְרֵשׁ לְפִי כֹה שֶׁל מִתְּנָה  
הֵינּוּ לְנָצִי צוּר וְדוֹת לְדוֹמֵכֵר שְׂדֵה  
בְּסַתֵּם לֹא מִכֹּר צוּר וְדוֹת) אֲבָל  
מִתְּנָה בְּעֵין יִפֵּה נוֹתֵן הִכְלָד:

**קרקע** בַּלְּ שְׁהוּא חַיִּיבַת בַּפֶּאֶה.  
צִירוּסְלָמִי לְמַסַּכַּת פֶּאֶה  
פֶּרִיץ עַל הָךְ מִשְׁעָה עַד שֶׁלֹּא קִצְרָה  
אִינֶה חַיִּיבַת בַּפֶּאֶה וּמִשְׁקִצְרָה אִין כֹּאן  
שׂוֹר וּמִשְׁנִי שְׁפַחַת שְׁהִיֶּה שֶׁס קִנֵּה א'ִ  
וְזוּ מִשְׁעָה צִיבּוּלוֹת מִדְּמִיחָא לְזוֹר כֵּן  
מִשְׁמַע דְּבִכַל שְׁהוּא (ו) חַיִּיבַת בַּפֶּאֶה  
וְכֵן מִשְׁמַע בְּסִמּוּךְ דְּדִמִּיק לְזֹקֻמָּא  
בְּמַחַט וְתִלְתֵּה זֶה מִרְגָּלוֹת וּבִפְרָק לֹא  
יִשְׁפּוֹר (צ"ב דף מ: ט') מוֹקִי לֵה בְּחֶטֶה  
דְּאִי בִּאֲלִין לֹא מִיחַיִּיב בְּצִכּוּרִים אֶלֶּכֶּ  
הִיֶּה לוֹ י"ו אֲמַה לְכָל רוּחַ כְּשִׁיעוֹר  
יִנְקָה וְיִתְמָה<sup>י</sup> דִּהֵא חֶטֶה נְמִי יוֹנֵקֶה שְׁלֶשֶׁה  
טַפִּים כְּדִמּוּכָה בְּשִׁמְעִתָּא דִּעְרוּגָה  
בִּפְרָק ר' עֲקִיבָא<sup>י</sup> (צ"ג דף פ"ה)  
ו"ל אַל־ע"ג דִּינְקָה עַד שְׁלֶשֶׁה טַפִּים

וְכֵן אֶשְׁכַּחן גְּבִי אֵילָן גּוֹפִיָּה אֲעִיגֶה שְׁהַרְשִׁים מִתְפַּשְּׁטִים חוּץ לְיָדֵי  
אִמָּה<sup>11</sup> כְּדַמּוּכָה בָּלָא יִחְפּוּר (ש"צ 33) אֲפִ"ה לֹא בְּעֵי אֵלָּה יָדֵי אִמָּה דִּכְךָ  
הוּא עֵיקָר יֵינִיקָמוּ: וְבִיְדִידִי<sup>12</sup> פִּי בְּקוֹטֶרֶס דְּלִיג בִּידִידִי<sup>13</sup> דֹּאף מִי  
שֶׁאֵין לוֹ קֶרֶקֶה מִתּוּדָה עַל הַמַּעֲשֶׂה וְיֹכֹל לֹמַר וּבְכֵן אֵת עֵמֶךְ אֵת יִשְׂרָאֵל  
וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתְּ לָנוּ וְלֹא דְמִי לְבִכּוּרֵים דְּשִׁעִי לְמִימַר אֲשֶׁר נָתַתְּ לִי  
וְכֵן פִּרְיִי דְּלִיג בִּידִידִי וְלֹא מִטַּעַם דְּרִשִּׁי<sup>14</sup> אֵלָּה מַשְׁמַע בְּדִירוֹשְׁלָמִי (דְּפֹאֵה  
פִּירִי) אֵלָּה מִלִּילָתָא גּוֹפֵא אֲמַרִי לֵאמֹר וּבִידִידִי<sup>15</sup> אֲלֵמָה מַשְׁמַע דְּ  
גִרְסִין לִיהַ וְגַם מַשְׁמַע מִי שֶׁאֵין לוֹ קֶרֶקֶה יֵי מִתּוּדָה כְּגוֹן פִּירוֹת לְקוֹחִין<sup>16</sup> :  
וּלְכַתּוּב

צ"ע א. ד. דתן בפרק המוכר את הבית (ב"ב סה). ד"ר אביבך אבי' בנות מהנה נותן את שהו והוא חסיד מה היכי מתיבא. מוס' אשין לו יניקה גולן הוא ואין מביא חסידו בארץ ונתן תוך י"ז אמה שאין מביאין ממנו ביכורים. רע"צ א. ויניקה מנחתה את אלה חשיב גולן. רע"צ א. ה. עשרים והשם אמה. מוס' רל"ט. ט. דאי יודיו בכורים אה קתני ב' דקאמר עלה בירושלמי ר' גמא בעי ולמה לית און ארמון מ' שאין לו קרקע פטור מן התעלה וכו'. מוס' אר"ט.

**עין משפט  
נר מצוה**

**רעד** א מײַ פֿאַ מהל  
מכירה הליג סמג  
עשין פב טוש״ע ח״מ ס׳ קל  
סעי׳ א:  
**ערה** ב מײַ שס פֿג הלי״א  
סמג שס טוש״ע ח״מ  
ס׳ קלח סעי׳ א:  
**רעו** ג מײַ שס הלי״ח סמג  
שס טוש״ע ח״מ ס׳ רב  
סעי׳ א:

רַעַה ד מַי פֿ"ה מַהֲל' טוֹען  
וּטַענען הַלִּיג סַמּוּג עֵשֶׁן  
זֶה טוֹשֶׁע חוֹרָמ סִי זֶה סַעִי  
ה:  
רַעַה ה מַי פֿ"ה מַהֲל'  
מַכִּירָה הַלִּיג סַמּוּג  
עֵשֶׁן פֿב טוֹשֶׁע חוֹרָמ סִי קִל  
סַעִי ז:

**רעב** ו' מיי' שס' ה'תש"ע  
 שס' ספיח:  
**רפ** ז' מיי' פ"ב מ'ה'ל' וס'ה'ל'  
 ה'ל'א' ס'מ'ג' שס' טו"ש"ע'  
 חו"מ' ס'י' רמ"ח' ספי"א':  
**רפא** ח' מיי' פ"א מ'ה'ל'  
 מ'מ'ה'ה' ה'ל'י' ס'מ'ג' שס'  
 טו"ש"ע' חו"מ' ס'י' קל"א' ספי"א':  
**רפב** ט' מיי' שס' טור' ש"ע'  
 שס' ספי"ב:  
**רפג** י' מיי' שס' פ"ג מ'ה'ל'  
 ס'מ'ג' שס' טו"ש"ע' ס'י'  
 קל"א' ס'א':  
**רפד** כ' מיי' פ"ד מ'ה'ל' מ'מ'ת'ת'  
 ע"י'ס' ה'ל'י':

## תורה אור השלם

1. שדות בכסף יקרי  
ויתוב כספר ורחוק וקרי  
עודב בארץ גנזן ובסביבי  
והשכלם ובערי יהודה ובערי  
החר ובערי השפלה ובערי  
הנגב יז אשיב את שבותם  
2. אָנֹכִי ירמיהו כל מלך  
3. ואֶקַח את ספר ההקדָּה  
את החתום המצוֹד וְהִקְדָּה  
וְאֶת הַלְוִיָּהּ ירמיהו כל מלך  
4. וְאֵי יְהוֹנָתָן בֶּן־בְּרַחְמִי  
לַעֲמֹד לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר  
בְּיָדוֹ אֵילֹוֹת וְשָׁמֶן וְשֹׁמֵם  
וְיֹקֵץ וְשָׁמֶן וְשֹׁמֵם  
בְּכִלִּים וְשֹׁבֵי עֲרִיבִים אֲשֶׁר  
יִרְמְיָהוּ יִרְמְיָהוּ  
5. תִּפְתָּח עֵרֶבֶת אֶת יְרֵדוֹן  
לִבֹּא לְרֵשֶׁת אֶת הָאֲרֶץ  
וְאֶלֶּי־הֶם נָתַן לָהֶם  
וְיִשְׁתָּחֶה אֹתָהּ ויִשְׁתַּחֲוֶה  
דְּבָרִים יֵלֵךְ  
6. וְכִי תִחְזָר מִמֶּנּוּ  
לַעֲמֹדָה אוֹ קֶדֶם עַמִּי  
אֶל הַזֶּה אֶת אֹדֹתֶיךָ  
וְיִתֵּן לָהֶם אֲבִיבִים  
תִּמְחֹלֶת רֹבֹת לִכְסֵף וְלָחֶם  
וּמִמְנוּנֹת עַם וְיִרְמְיָהוּ  
מִדְּרֹדָה וְאֶת הַמְּחַלְלִים  
לִירוּחֵי בֶן־הַזִּבְחָה  
דְּבָרִים כֵּן א כ א

## הגהות הב"ח

(א) תוב' ד"ה אמר וכו' אייתי  
מקרא. נ"ב ע"ל דף ז ד"ה א"נ  
שדות: (ב) ד"ה קרקע וכו'  
משמע דבכל שהוא ממש  
חייבת:

## מוסף תוספות

- א. גבי לוי בר סיס דאנקי  
 ליה פירות ושוכבו ו  
 יהודה ואתא לקמייהו דשמואל  
 איל זיל טרוף אקן כי  
 חיכי ליתבנהו ותקיענהו.  
 מו'ס' סאל'... שכל שנובה  
 מחמתו הוי הוא כאילו  
 מביהו בידו ממש וכדארמין  
 גבי משיכה קורא לא ויהי  
 באה. מו'ע'ס'... בחד של  
 מכירה ובחד לשון מתנה. מו'ס'  
 א'ס'... ה'ס'... ה'ס'... ה'ס'...  
 מנמ כוריום כדארמין (כ'כ)  
 ק'ס'... סאל'... וכו' דכן חז  
 ורס ואו ורדו מפשי. מו'ע'ס'...  
 ידי דכתיב ואת האדמה אשר